

PRÁCE NA ZEMI V PRAZE

Hlásím se na personálním oddělení Československých aerolinií, kde budu pracovat jako nakladač zavazadel a nákladu do letadel. No, ne že by nebyla jiná práce, ale účelově jdu pracovat jako nakladač, protože pokud bude moje první zaměstnání dělnické, potom všude mohu deklarovat, že můj profesní profil je dělnický. A v této době to byla velká výhoda. Takhle to jednoduše bylo. Dělnickou a rolnickou třídu je přece potřeba upřednostňovat před pracující inteligencí. A navíc před tím, než se budu hlásit na konkurz na stevarda, budu muset mít po vojně, na kterou se chodit muselo povinně. Na dva roky. A další podmínkou je být zaměstnán kdekoliv u ČSA nejméně dva roky. Ten, kdo nemá splněnou tuto podmínku, se na konkurz pro létající personál hlásit nemůže. Ale jo, může, nicméně nebude přizván k samotnému konkurzu.

Ubytovávám se na jedné z ubytoven ČSA na starém letišti, která trochu připomíná pastoušku na Sibíři. Je to ta nejhorší ze všech ubytoven. V pokoji, ve kterém jsem dostal místo, se podlaha otřásá po každém kroku. V pokoji

je 5 postelí, 3 skříně, stůl a dvě židle. Pomoooooc, kam jsem se to dostal? Ale nevádí, to přežiju. V tom příšerném obrovském pokoji jsem zatím sám a doufám, že když tam někoho náhodou dostanu za spolubydlícího, tak z toho bude tak vyplesklej, že si požádá o jiné ubytování nebo odejde úplně pryč. Jo, to dám. Stejně zhruba za půl roku jdu na vojnu a pak se uvidí.

Ruzyňské letiště je začátkem osmdesátých let jedna ne příliš prostranná budova terminálu s dvěma delšími chodbami po každé straně, které slouží jako malé odletové východy. Nasouvací teleskopické chodby, které se přicucnou k trupu letadla, v Praze neexistují. Pasažéři pečlivě pochodují po svých do přistavených letadel v dešti, sněhu i ve žhavém slunci. Nebo je někdy také odvezou autobusy Karosa, ty samé autobusy, které jezdí jako městská hromadná doprava v Praze, jenom s nápisem Československé aerolinie.

Na socialistické poměry je letiště velké a velmi moderní. Má přece automaticky otevíratelné dveře, někdy v něm hraje hudba a mluví se v něm mnoha cizími jazyky. Ovšem když začne pršet, na podlaze terminálu se čas od času objevují lavory, do kterých zaměstnanci chytají kapající vody ze stropu.

Práce na oddělení nákladu není nijak zvlášť zajímavá. Pracuje se na dvanáctihodinové směny, buď přes den, nebo v noci. Jsem přiřazen do party dvou chlápků, kteří jsou docela fajn. Přestože na svých 181 centimetrů vážím asi 70 kilo, chlapi mně jako mladého bažanta posílají na tu nejhorší práci. Skládat do díry. Díra je zavazadlový prostor v podpalubí letadla, kde se dá pohybovat pouze po čtyřech. Jestli je díra vysoká 140 centimetrů, tak to je moc. Záleží to i na typu letadla. No a v této díře ten nejmladší měl za